

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 424/05
04.05.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Janka Lazarevića, predsednika veća, Ljubomira Vučkovića, Milene Inić-Drecun, Gorana Čavline i Dragomira Milojevića, članova veća i savetnika Gordane Burlić, zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog **AA**, zbog krivičnog dela neovlašćena proizvodnja, držanje i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 245. stav 1. Osnovnog krivičnog zakona, u sticaju sa krivičnim delom omogućavanje uživanja opojnih droga iz člana 246. stav 1. OKZ, odlučujući o žalbama optuženog i njegovog branioca, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Beogradu K.86/04 od 25.10.2004. godine, u sednici veća održanoj 04.05.2005. godine, u smislu člana 375. Zakonika o krivičnom postupku, u prisustvu optuženog i njegovog branioca, a u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca, doneo je

P R E S U D U

ODBIJAJU SE kao neosnovane žalbe optuženog AA i njegovog branioca, a presuda Okružnog suda u Beogradu K.86/04 od 25.10.2004. godine, **POTVRĐUJE**.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Beogradu K.86/04 od 25.10.2004. godine, optuženi AA je oglašen krivim, za krivično delo neovlašćena proizvodnja, držanje i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 245. stav 1. OKZ, u sticaju sa krivičnim delom omogućavanje uživanja opojnih droga iz člana 246. stav 1. OKZ i osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora, u trajanju od tri godine i četiri meseca, u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru, počev od 18.12.2003. godine, pa do pravnosnažnosti presude, s tim što pritvor može trajati najduže dok ne istekne vreme trajanja kazne na koju je osuđen. Prema optuženom je izrečena mera bezbednosti obaveznog lečenja narkomana u ustanovi zatvorenog tipa i vreme provedeno na lečenju, uračunava se u kaznu zatvora, na koju je osuđen. Prema optuženom je izrečena i mera bezbednosti, oduzimanja predmeta izvršenja krivičnog dela i to 6,93 grama opojne droge heroin. Optuženi je oslobođen plaćanja troškova krivičnog postupka i paušala.

Protiv navedene presude žalbu je blagovremeno izjavio branilac optuženog, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, s predlogom da se pobijana presuda ukine i predmet vrati na ponovno suđenje ili da se preinači i optuženom izrekne blaža kazna.

Žalbu je blagovremeno izjavio i optuženi, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, s predlogom da se prvostepena presuda preinači i optuženom izrekne blaža kazna, ili da se ukine i predmet vrati istom sudu na ponovno suđenje.

Republički javni tužilac u podnesku Ktž.556/05 od 12.04.2005. godine, predložio je da se žalbe optuženog i njegovog branioca, odbiju kao neosnovane, a da se prvostepena presuda potvrdi.

Vrhovni sud je održao sednicu veća, u smislu člana 375. ZKP, u prisustvu optuženog i njegovog branioca, a u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca, na kojoj je razmotrio spise predmeta, ispitao pobijanu presudu, cenio navode u žalbama, kao i predlog Republičkog javnog tužioca, pa nalazi:

Žalbe su neosnovane.

Pobijana presuda, kao i postupak koji joj je prethodio, ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 380. ZKP, na koje Vrhovni sud, kao drugostepeni sud, pazi po službenoj dužnosti, a u žalbi branioca optuženog se i ne navodi o kojim povredama krivičnog postupka se u konkretnom slučaju radi, niti se iz navoda žalbe to može zaključiti.

Iako se presuda napada zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, iz obrazloženja žalbe branioca optuženog proizilazi, da se presuda u suštini pobija zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Naime, u žalbi se osporavaju činjenični i pravni zaključci prvostepenog suda od značaja za postojanje krivičnog dela i krivične odgovornosti optuženog za navedena krivična dela.

Suprotno navodima žalbi optuženog i njegovog branioca, prvostepeni sud je dao ocenu svakog pojedinačnog dokaza, zatim u njihovoj međusobnoj povezanosti, pa uz ocenu odbrane optuženog dao jasne i pravilne razloge, zbog čega nije prihvatio kao verodostojnu odbranu optuženog datu na glavnom pretresu.

Po oceni Vrhovnog suda, pravilno je prvostepeni sud ocenio izvedene dokaze i utvrdio da je optuženi AA, na način i pod okolnostima kako je to opisano u izreci prvostepene presude, u periodu od jula 2003. godine do 18.12.2003. godine, neovlašćeno kupovao radi prodaje, a zatim i držao radi prodaje i prodavao u svom stanu BB, opojnu drogu heroin, tako što je od lica čiji identitet nije utvrđen, kupovao heroin od 800 - 1.000,00 dinara za jedan gram, potom ga mešao sa šećerom u prahu i delio u manja pakovanja i prodavao po ceni od 1.500,00 dinara za jedan gram drugim licima, među kojima i svedocima VV i GG i to, u svom stanu, ili ispred zgrade. U istom periodu, ovim svedocima je u više navrata davao i bez naknade heroin na uživanje, a svedoku VV je stavljao na raspolaganje prostorije svog stana, radi uživanja heroina, koji bi mu prethodno dao ili prodao. Kritičnog dana, prilikom intervencije ovlašćenih lica, MUP RS u hodniku stana optuženog pronađen je 13 paketića heroina ukupne težine 5,94 grama, a u dnevnoj sobi 3 paketića heroina, ukupne težine 0,99 grama, što ukupno iznosi 6,93 grama heroina.

Činjenično stanje je utvrđeno na osnovu odbrane optuženog date prilikom prvog saslušanja u prostorijama OUP-a u prisustvu branioca, kada je optuženi detaljno opisao način pripremanja heroina, pakovanja i cene po kojima je prodavao heroin, na osnovu iskaza svedoka VV, datom pred istražnim sudijom, kada je ovaj svedok detaljno objasnio, po kojoj ceni i koju količinu heroina optuženi prodaje, na osnovu suočenja optuženog sa svedokom GG, nalaza i mišljenja veštaka psihijatra dr DD, nalaza i mišljenja veštaka odeljenja krim. tehnike GSUP-a Beograd V.5535/03 od 19.12.2003. godine, V.5533/03 od 19.12.2003. godine i V.5534/03 od 19.12.2003. godine, potvrde o privremeno oduzetim predmetima, pa se žalbenim navodima ne dovodi u sumnju, a i svi drugi izvedeni dokazi su u međusobnoj saglasnosti.

Kako je činjenično stanje potpuno i pravilno utvrđeno, na tako utvrđeno činjenično stanje, pravilno je primenjen krivični zakon, kada je prvostepeni sud radnje optuženog pravno kvalifikovao kao krivično delo neovlašćene proizvodnje i stavljanja u promet opojne droge iz člana 245. stav 1. OKZ, u sticaju sa krivičnim delom omogućavanje uživanja opojnih droga iz člana 246. stav 1. OKZ.

Pobijajući prvostepenu presudu u delu odluke o kazni, optuženi i njegov branilac su naveli da je izrečena kazna prestroga i da bi se svrha izricanja krivičnih sankcija postigla izricanjem blaže kazne.

Po oceni Vrhovnog suda, ovi žalbeni navodi su neosnovani.

Prvostepeni sud je pravilno utvrdio i cenio sve okolnosti, koje su od značaja za odmeravanje kazne optuženom, u smislu člana 41. OKZ, kako olakšavajuće, tako i otežavajuće okolnosti, pa je imajući u vidu težinu dela i društvenu opasnost optuženog kao izvršioca krivičnog dela, prvostepeni sud pravilno našao da je u konkretnom slučaju, a primenom odredaba o ublažavanju kazne (član 42. i 43. OKZ), izrečena jedinstvena kazna zatvora u trajanju od tri godine i četiri meseca, s obzirom da su prethodno utvrđene pojedinačne kazne zatvora i to za krivično delo neovlašćena proizvodnja i stavljanje u promet opojne droge iz člana 245. stav 1. OKZ, kazna zatvora u trajanju od dve godine i deset meseci, a za krivično delo omogućavanje uživanja opojnih droga iz člana 246. stav 1. OKZ, kaznu zatvora u trajanju od deset meseci, nužna za ostvarivanje svrhe kažnjavanja predviđene članom 33. OKZ.

Odluka o meri bezbednosti iz člana 69. OKZ, doneta je saglasno navedenoj odredbi krivičnog zakona, što je sve potkrepljeno odgovarajućim razlozima u presudi.

Iz izloženog, a na osnovu člana 388. ZKP, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci presude.

Zapisničar, Predsednik veća

sudija,

Gordana Burlić, s.r. Janko Lazarević, s.r.

Za tačnost otpravka

TT